

РЕШЕНИЕ

№ 9859

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер 2570 по описа за 2024 година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник юрк. Х. К., срещу Решение съд, Наказателно отделение, 10-ти състав постановено по НАХД №10278/2023г. по описа на съда, с което налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на "СИМСТРОЙ" административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с чл.179, ал.3б от с.з., както и такса по чл. 106, ал. 5 от Закона за пътищата. В касационната жалба са наведени доводи за неправилно приложение на закона, като се моли за отмяната. Въз основа на подробно изложените в жалбата съображения се мотивира извод, че не е налице законова предпоставка да бъде наложена с електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата със съображения изложени в същата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение на възнаграждение от страна на ответника.

Ответникът - "СИМСТРОЙ 200" ЕООД, редовно призован, не се представлява. С представена молба от 13.03.2025 г., представя писмени бележки, в които са изложени подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура, моли да бъде постановен акт, с който обжалваното решение да бъде отхвърлено.

Административен съд – София - град, XIX касационен състав като прецени съ branите по делото доказателства.

и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактически доказателства, че Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, издаван от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде удовлетворена. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 02.06.2021г. в 11:28 ч. ППС товарен авт [рег. номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19990, брой оси 2, екологична категория допустима максимална маса на състава N/A, се е движел в [община] по път А-6, км. 50+427, с посока на мащабата на платена пътна мрежа, без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като не имаше маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. В ЕФ е записано, че независимо от налаганите дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП, съобразно категорията на притежаваното ПТС. Във връзка с горното на "СИМСТРОЙ 200" ЕООД е издаден и процесния електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] от 02.06.2021г. санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, като следва да бъде заплатена и такса за превоз на опасни отпадъци.

От правна страна съдът е приел, че Електронният фиш е издаден от компетентен орган, но при допуснати правила при издаване на процесния електронен фиш. Като съществено сочи и, че доколкото в разпоредбата в процесния случай редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нару normата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установлено ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 36 ЗДвП.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Спорът по делото се свежда до това, правилно ли е приложението на материалния закон от страна на администрацията. В процесния случай, отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл.103, ал.1, наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.106, ал.3 от Закона за пътищата, за заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхват след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси. Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смес от категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние на пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние на път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на отдалечността на пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определят въз основа на изчисленията.

Според разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗдВП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по пътищата, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната категория на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗдВП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 106, ал. 3 ЗП, за нездължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а, според който при ал.3-3б от ЗдВП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственик, когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея наложена и в случая.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с технически контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да наказват минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение, предвидено в закон.

Настоящия касационен състав споделя мотивите на решаващия състав на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не

поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, а нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съ 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електроизрична норма за това към момента на съставянето му.

В продължение на горното, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП, актовете за установяване на ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на ад органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътешествието съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя в разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 З поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и едната чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик на административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в, предъявянето на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която съдържа извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административна отговорност по чл. 179, ал. 3 - 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за този вид нарушение. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, администрацията съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно. Следва да се посочи, че настоящото решение е съобразено и с формираната съдебна практика в АССГ. Във връзка с гореизложеното, настоящия касационен състав приема, че атакуваното решение е постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за отмена.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №242/15.01.2024г. по НАХД №10278/2023г. по описа на Софийски районен съд

Решението е окончателно.